

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117218079
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4117218079.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcov: 1. V. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T., Z. U. XX, 2. G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, 3. D. M., nar. XX.X.XXXX, bytom T., C. XX, t.č. T. - Y., S. XX, všetci zastúpení: JUDr. Peter Koscelanský, advokát so sídlom Nitra, Fraňa Mojtu 24, proti žalovaným: 1. I. F., nar. XX.X.XXXX, bytom T., C. XX, t.č. T., I. 1, zastúpený: N. Ivan Kochanský, advokát so sídlom Nitra, Farská 33, 2. R. F., nar. X.XX.XXXX, bytom T., C. XX, o určenie, že žalobcovia sú dedičmi poručiťľa, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 12C/49/2017-162 zo dňa 23. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcom v 1., 2. a v 3. rade priznáva voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

III. Žalobcom v 1., 2. a v 3. rade nepriznáva voči žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že žalobkyňa V. je dedičkou poručiťľa G. F., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobkyne poručiťľom neexistovali. Výrokom II. určil, že žalobca G. F., nar. XX.X.XXXX je dedičom poručiťľa G. F., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobcu poručiťľom neexistovali. Výrokom III. určil, že žalobkyňa D. M., rod. F., nar. XX.X.XXXX je dedičkou poručiťľa G. F., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobkyne poručiťľom neexistovali. Výrokom IV. priznal žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinný žalobcom zaplatiť žalovaný v 1. rade. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 39, § 469a ods. 1 písm. a), b), c), § 469s ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodne podaná.

2. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah podanej žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali voči žalovaným určenia, že žalobcovia 1. až 3. sú dedičmi poručiťľa G. F., nar. XX.XX.XXXX, zomrelého XX.XX.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobcov poručiťľom neexistovali. Žalobu odôvodnili tým, že v rámci dedičského konania po poručiťľovi bolo zistené, že poručiťľ vyhotovil Listinu o vydedení a závet, za jedného svojho dediča určil žalovaného v 1. rade. Ako dôvody vydedenia súd uvedené dôvody podľa § 469a ods. 1 písm. a) b) OZ, že poručiťľovi neposkytli potrebnú pomoc a

neprejavovali o neho opravdivý záujem. Namietali dôvody vydedenia, že skutočnosti uvedené v listine o vydedení sú nepravdivé, že listina o vydedení je absolútne neplatná.

3. V dôvodoch rozhodnutia tiež uviedol, že Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 29.1.2018 rozsudok č.k. 12C/49/2017-50, ktorým určil, že: žalobkyňa V. U., rod. F., nar. XX.X.XXXX je dedičkou poručiteľa G. F., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobkyne poručiteľom neexistovali, že žalobca G. F., nar. XX.X.XXXX je dedičom poručiteľa G. F., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobcu poručiteľom neexistovali, že žalobkyňa D. M., rod. F., nar. XX.X.XXXX je dedičkou poručiteľa G. F., nar. X.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobkyne poručiteľom neexistovali. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v 1. rade odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/206/2018-90 zo dňa 16.9.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie, rovnako tak aj dopĺňací rozsudok.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že v predmetnej veci bola listina o vydedení zriadená vo forme notárskej zápisnice s poukazom na ustanovenie § 476d ods. 1 OZ a obsahovala deň, mesiac a rok, kedy bola podpísaná /§ 476 ods. 2 OZ/. Konštatoval, že formálne náležitosti listiny o vydedení boli splnené a boli v súlade so zákonom. Zdôraznil, že okrem formálnych náležitostí však listina o vydedení musí nevyhnutne obsahovať konkrétny dôvod vydedenia. Prijal záver, že dôvod vydedenia v listine o vydedení bol časovo a vecne konkretizovaný, listina o vydedení bola spísaná dňa 20.8. 2014, poručiteľ v nej uviedol, že naposledy sa videl s potomkami pred 2 rokmi, to potom znamená, že dôvody vydedenia mali nastať z obdobia spreď dvoch rokov, teda od augusta 2012. Vychádzal z názoru, že potom bolo v konaní dôkazné bremeno na vydedenom potomkovi, teda na žalobcoch, aby popreli dôvodnosť vydedenia a bolo na žalobcoch, aby v konaní preukázali, či poručiteľ potreboval pomoc, či existovala objektívna možnosť žalobcov poručiteľovi pomoc poskytnúť, dedičovo správanie bolo alebo nebolo v rozpore s dobrými mravmi, či žalobcovia mali možnosť o poručiteľa prejavíť opravdivý záujem, či poručiteľ mal sám záujem s nimi sa stýkať a udržiavať s nimi vzťah, či prípadne neprejavenie záujmu bolo žalobcami zavinené. Čo sa týka dôvodu vydedenia s poukazom na ustanovenie § 469a ods.1 písm.a/ OZ, že žalobcovia v rozpore s dobrými mravmi neposkytli poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch súd prvej inštancie uviedol, že v roku 2012 mal poručiteľ 65 rokov. Neposkytnutie pomoci poručiteľovi v jeho chorobe, starobe, alebo iných závažných prípadoch ako dôvod vydedenia nastáva za podmienky, ak pomoc bola naozaj potrebná. V tomto smere prijal záver, že takúto pomoc poručiteľ nepotreboval. Poukázal na vyjadrenie všeobecného lekára MUDr. N., z ktorého vyplýva, že poručiteľ do decembra 2015 nebol vážne chorý, jeho zdravotný stav si nevyžadoval odborné vyšetrenia, nebol odkázaný na pomoc iných a absolvoval každý rok iba bežné preventívne prehliadky. Zdôraznil, že ani jeden z vypočutých svedkov neuviedol, že by poručiteľ v roku 2012 mal zdravotné problémy a potreboval by pomoc. Považoval za preukázané, že poručiteľ do spísania listiny o vydedení sa neocitol v takej situácii, v ktorej by potreboval pomoc predovšetkým od svojich potomkov - žalobcov a bol v dobre fyzickej kondícii. Vzhľadom k týmto skutočnostiam prijal záver, že dôvody vydedenia žalobcov v zmysle § 469a písm. a/ Občianskeho zákonníka neboli preukázané.

5. Súd prvej inštancie ďalej vo svojom rozhodnutí konštatoval, že pokiaľ ide o vydedenie z dôvodu uvedeného v § 469a písm. b/ Občianskeho zákonníka, podľa ustálenej judikatúry súdov treba otázku, či potomok o poručiteľa trvale neprejavoval skutočný záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mal, posudzovať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a z aspektu dobrých mravov. Jedným z hľadísk, ktoré treba pri tomto dôvode vydedenia vždy skúmať je to, či potomok poručiteľa mal reálnu možnosť o poručiteľa prejavovať skutočný záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mal. Teda, či poručiteľ mal sám záujem sa s potomkom stýkať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy. Zdôraznil, že vydedenie prichádza do úvahy len vtedy, ak poručiteľ o tento blízky príbuzenský vzťah stojí, ak sa ho nezáujem potomka osobne citovo dotýka a ak mu táto situácia vadí. Neprichádza do úvahy v situácii, keď mu je tento stav ľahostajný, prípadne k nemu sám a podstatne prispel. V tejto súvislosti uviedol, že boli preukázané konflikty v rodine predovšetkým medzi poručiteľom a jeho manželkou, poručiteľ si nerozumel so svojou manželkou, vzťahy medzi nimi dvoma boli narušené, a to sa zrejme prenieslo aj na vzťah poručiteľa k jeho dcéram, ktoré stáli na strane matky a poručiteľ viac inklinoval k svojmu synovi - žalovanému 1. rade. Za rozhodujúce považoval, že v konaní nebolo výpoveďami svedkov preukázané, že by sám poručiteľ mal záujem s deťmi sa stretávať, on sám nevytváral preto podmienky, zrejme mal bližší vzťah k žalovanému 1, ktorého navštevoval, iné svoje deti poručiteľ nenavštevoval, pričom v konaní nebolo preukázané, že by to bolo zavinené len a výlučne potomkami. V tejto súvislosti

poukázal na výpoveď žalobkyní a maloletého svedka I., ktorí uviedli, že keď mal poručiteľ vypité tak bol vulgárny nadával im, vyhánal ich, čo potvrdila aj žalovaná v 2. rade. Za nedôveryhodné a rozporné označil výpoveď svedkov U. R. a J. D., keď svedok R. uviedol, že poručiteľ navštevoval krčmu asi raz za dva týždne a svedkyňa D. vypovedala, že to bolo raz za dva dni. Záverom zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané, že pôvodcom narušenia vzťahov boli výlučne žalobcovia, preto nepovažoval za preukázanú ani existenciu druhého dôvodu, pre ktorý poručiteľ žalobcov vydedil.

6. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 1. rade, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku a zamietnutia žaloby a žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov celého konania. Vytykal súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že z výpovedí svedkov, ktorí neboli rodinnými príslušníkmi účastníkov konania bolo jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že poručiteľ nebol alkoholikom, alkohol požíval len príležitostne. Taktiež považoval za preukázané, že mal ťažké srdce na svoje deti a mal záujem za života si usporiadať svoje majetkové pomery. Zlom v jeho živote nastal potom, čo mu žalovaná v 2. rade odoprela prístup na účet, kde mu chodil dôchodok, vydeľovala ho a v tomto ju podporovali aj žalobcovia. Práve v tomto období, keď sa ekonomicky poručiteľ osamostatnil, žalobcovia prestali o poručiťľa prejavovať opravdivý záujem, ktorý by o neho ako potomkovia mali prejavovať. Žiadal zohľadniť, že svedkovia H., K., K., T., D., H. potvrdili, že postoj poručiťľa k žalobcom vyvolali žalobcovia a to správaním sa k poručiťľovi tým, že neprejavovali o poručiťľa opravdivý záujem. Z ich výpovedí vyplýva, že takýto stav poručiťľovi nebol ľahostajný, trápilo ho to, avšak on sám k takémuto stavu žiadnym spôsobom podstatne neprispel. Bránil sa tým, že žalobcovia spolu so žalovanou v 2. rade boli pôvodcami narušenia vzťahov. Uviedol, že spísanie notárskej zápisnice o vydedení, bol len následok danej situácie a jednalo sa o jednostranný výslovný prejav poručiťľovej vôle, ktorým odňal potomkovi ako neopomenuteľnému dedičovi právo, ktoré by mu inak patrilo podľa zákona. Záverom konštatoval, že boli splnené materiálne a formálne náležitosti pre vydedenie žalobcov, preto sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

7. Žalobcovia v 1. až 3. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1. rade žiadali napadnuté rozhodnutie potvrdiť a priznať im právo na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že súd prvej inštancie už raz rozhodol rozsudkom zo dňa 29.01.2018, ktorým žalobe vyhovel. Z dôvodov tohto rozsudku vidieť, že súd dospel k záveru, že listina o vydedení nespĺňa formálne náležitosti, ktoré doteraz vyžadovala dlhodobo ustálená a zaužívaná súdna prax najvyšších súdnych autorít a že dôvody vydedenia neboli dostatočne časovo a vecne konkretizované. Poukázali na to, že Krajský súd v Nitre tento rozsudok uznesením sp. zn. 7Co/206/2018 zo dňa 16.09.2019 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podstatne vo svojom uznesení iba zopakoval dôvody, ktoré viedli súd prvej inštancie k vydaniu rozsudku, ktorým žalobe vyhovel a v závere svojho rozhodnutia poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 28.04.2018 sp. zn. 4Cdo/195/2017, v ktorom NS SR riešil otázku nedostatku konkretizácie vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) b) OZ. Je potrebné konštatovať, že v tomto uznesení NS SR vyslovil názor, ktorý sa vymyká doterajšej dlhodobo zaužívanej praxe najvyšších súdnych autorít a je v rozpore s judikatúrou, ktorá bola zverejnená v rozhodnutiach sp. R 50/85, R 45/86, R 37/1996 ako i rozsudkom NS SR sp. zn. 4Cdo/32/2014. Napriek tomu odvolací súd sa priklonil k ojedinelému právnomu názoru, ktorý bol vyslovený v uznesení NS SR sp. zn. 4Cdo/195/2017 zo dňa 28.04.2018 a v rámci tohto uznesenia zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a prikázal mu vo veci ďalej konať. Ďalej uviedli, že súd prvej inštancie dostal od odvolacieho súdu záväzný právny názor, na základe ktorého, sa mal zaoberať dôvodmi vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) b) OZ a bude vychádzať z toho názoru, ak dôvod vydedenia bol v listine o vydedení časovo a vecne konkretizovaný, bude na vydedenom potomkovi, aby v súdnom spore popieral dôvodnosť vydedenia. Pri vydedení uvedenom bez tejto konkretizácie, bude na dedičovi nastupujúcom na miesto vydedeného, aby dôvodnosť vydedenia v spore preukazoval. Krajský súd v Nitre ďalej konštatoval, že skúmanie možnosti poručiťľa a predpokladov vydedenia musí byť však posudzované aj so zreteľom na tú skutočnosť, či potomok poručiťľa mal riadnu možnosť o poručiťľa javiť opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavil mal. t. j. že poručiteľ mal sám záujem sa s dieťaťom sýkať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v tomto ustanovení totiž vyžaduje, aby neprejavovanie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu. Súd prvej inštancie v intenciách právneho názoru krajského súdu vykonal rozsiahle dokazovanie, výsledkom ktorého je skutočnosť, že u poručiťľa neboli dôvody na vydedenie svojich potomkov, jednak podľa § 469 ods. 1 písm. a) b) OZ. Vykonaním dokazovaním nie je možné

konštatovať a nebolo preukázané, že by žalobcovia nejakým spôsobom zavinili skutočnosť, že porúčiteľ nemal záujem sa s nimi stretávať a už vôbec nie skutočnosť, že ich správanie bolo v rozpore s dobrými mravmi. K podanému odvolaniu žalovaného v 1. rade je potrebné uviesť iba toľko, že toto odvolaniu obsahuje iba zopakovanie celého dokazovania pred súdom prvej inštancie, pričom v ňom nie je nijako právne zdôvodnené a vysvetlené, v čom by mali nastať dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Podané odvolanie je iba zhrnutím dokazovania bez vyslovenia konkrétneho názoru alebo záveru.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387ods.2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

11. V prejednávanej veci ako je už vyššie uvedené sa žalobcovia v 1. až 3. rade domáhali určenia, že žalobcovia 1. až 3. sú dedičmi porúčiteľa G. nakoľko zákonné dôvody pre vydedenie žalobcov v 1. až 3. rade porúčiteľom neexistovali. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom zo dňa 29.1.2018 rozsudok č.k. 12C/49/2017-50. V dôsledku odvolania žalovaného v 1. rade, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/206/2018-90 zo dňa 16.09.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Predmetom odvolacieho konania je v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 23.09.2020 č.k. 12C/49/2017-162, proti ktorému podal odvolanie žalovaný v 1. rade.

12. Z hľadiska právneho posúdenia veci odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vydedením sa rozumie jednostranný výslovný prejav porúčiteľovej vôle, ktorým sa odníma potomkovi ako neopomenuteľnému dedičovi právo, ktoré by mu inak patrilo podľa zákona. Vydedenie (ako jednostranný právny úkon porúčiteľa) musí spĺňať určité materiálne a formálne náležitosti. Materiálnou náležitosťou vydedenia je (okrem všeobecných požiadaviek pre platnosť právnych úkonov) existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Ustanovenie § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka taxatívne vypočítava dôvody vydedenia. Pre všetky dôvody je charakteristické negatívne správanie sa potomka v rozpore s dobrými mravmi. Dôvod vydedenia sa musí uviesť v listine o vydedení a tento dôvod musí existovať už v čase pred prejavom porúčiteľovej vôle v listine o vydedení. Teda existencia dôvodov vydedenia sa posudzuje vždy za obdobie pred napísaním listiny o vydedení.

13. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie vec aj správne právne posúdil a svoje rozhodnutia aj riadne a dostatočne odôvodnil. Podrobne vo svojom rozhodnutí vysvetlil, akými právnymi názormi a myšlienkovými postupmi sa riadi. Vo svojom rozhodnutí sa zaoberal aj jednotlivými svedeckými výpoveďami a tieto aj vyhodnotil a uviedol, ktoré výpovede považoval za hodnoverné a z akého dôvodu. Súd prvej inštancie správne postupoval aj v tom, keď sa zaoberal všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie tejto veci, najmä či porúčiteľ bol odkázaný v čase pred spísaním zápisnice

o vydedení žalobcov na ich pomoc a či žalobcovia zavinili svojim správaním odmietavý postoj poručiťľa voči nim.

14. Na zdôraznenie správnoti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne postupoval keď sa zaoberal jednotlivými dôvodmi vydedenia uvedených v notárskej zápisnici zo dňa 20.08.2014, sp. zn N 487/2014, Nz 30859/2014, ktorá obsahuje listinu o vydedení spísanú poručiťľom. Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že vzťahy medzi poručiťľom a žalobcami v 1. až 3. rade boli narušené, pričom takéto narušené vzťahy boli aj medzi poručiťľom a jeho manželkou žalovanou v 2. rade. Taktiež bolo preukázané, že poručiťľ sa v čase do spísania listiny o vydedení nenachádzal v takej situácii ani v takom zdravotnom stave, v ktorých by potreboval pomoc svojich potomkov, navyše žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou. Napokon je dôležité uviesť aj to, že sám poručiťľ nemal záujem o príbuzenské vzťahy so žalobcami v 1. až 3. rade, odmietal ich prítomnosť, preto je správny záver súdu prvej inštancie v tom, že žalobcovia ako potomkovia nezavinili tento stav.

15. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v uznesení sp. zn. 4 Cdo 32/2014 27. mája 2014 podľa ktorého: „Skúmanie tejto možnosti poručiťľa a predpokladov vydedenia musí byť však posudzované aj so zreteľom na tú skutočnosť, či potomok poručiťľa mal riadnu možnosť o poručiťľa prejaviť opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejaviť mal t.j., že poručiťľ mal sám záujem sa s dieťaťom stýkať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy. Podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné otázku, či potomok o poručiťľa trvale neprejavoval opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mal, posudzovať vždy s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Z hľadísk, ktoré je potrebné pri tomto dôvode vydedenia vždy skúmať je aj to, či potomok poručiťľa mal reálnu možnosť o poručiťľa prejaviť opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejaviť, t.j. či poručiťľ mal sám záujem sa s potomkom stýkať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy; vydedenie prichádza do úvahy len tam, kde poručiťľ o tento blízky príbuzenský vzťah stojí, kde sa ho nezáujem potomka osobne citovo dotýka, kde mu tento stav vadí, nie v prípade, keď ide o situáciu, keď je mu tento stav ľahostajný, prípadne, keď k nemu aj sám prispel. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v citovanom ustanovení totiž vyžaduje, aby neprejavenie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu“.

16. K námietkam žalovaného v 1.rade uvedenými v odvolaní odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vypořiadal s výpoveďami svedkov - rodinných príslušníkov poručiťľa ale aj s výpoveďami svedkov, ktorí neboli rodinnými príslušníkmi poručiťľa. Aj z výpovedi svedkov, ktorí neboli jeho rodinní príslušníci vyplýva, že poručiťľ bol v čase spísania listiny o vydedení v dobrom zdravotnom stave a nebol odkázaný na pomoc žalobcov. Títo svedkovia potvrdili, že v rodine poručiťľa boli zlé rodinné vzťahy. Nebolo tiež sporné, že poručiťľ požíval alkoholické nápoje aj keď vypočutí svedkovia hodnotili primeranosť ich požívania poručiťľom rozdielne. Skutočnosť, že poručiťľ nadmieru požíval alkoholické nápoje, čo bolo príčinou aj zlých vzťahov v rodine potvrdili nielen žalobcovia a ich deti teda vnuci poručiťľa, ale vo svojej výpovedi to uviedol aj svedok I., ktorého matka je sesternica so žalovanou v 2. rade, teda ide o vzdialeného príbuzného. Tento svedok potvrdil aj to, že poručiťľ odmietol ísť na svadbu svojho vnuka a pre problémy s alkoholom bola s ním ťažká komunikácia. Pokiaľ došlo k narušeniu rodinných vzťahov pre nezhody poručiťľa so žalovanou v 2. rade ohľadne spoločných finančných prostriedkov nie je tato skutočnosť samá o osebe dôvodom pre odmietavý postoj poručiťľa k žalobcom ani dôvodom na ich vydedenie.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom 1. až 3. rade, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní priznal voči žalovanému 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd žalobcom 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 2. rade nepriznal, pretože výslovne uviedli, že voči žalovanej v 2. rade náhradu trov konania nežiadajú priznať.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).